

رای هیات عمومی

اولاً براساس ماده ۲۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران: «مرد عبارت است از وجوه نقدی یا غیرنقدی و با مجموع آنها که در مقابل کار به کارگر پرداخت میشود.» ناسا قانونگذار در ماده ۲۶ قانون مذکور، مرد ثابت را متمایز از «مزد» دانسته و براساس این ماده، مرد ثابت عبارت است از مجموع مزد شغل و مرابای ثابت برداختی به تبع شغل و در تبصره ۲ ماده فوقالذکر، عبارت دیگری به عنوان «مرد مسا» به کار رفته که قانونگذار در توضیح آن بیان داشته است: «در کارگاههایی که طرح طبقه بندی مشاغل به مرحله اجرا درآمده است، مرد گروه و بانه، مرد مسا را تشکیل میدهد» و براساس تبصره ۳ این ماده مرابای رفاهی و انگیزهای از قبیل کمک هزینه مسکن، حواروبار و کمک هزینه عائله مندی، باداش افزایش تولید و سود سالانه جرو مرد ثابت و مسا محاسبه نمیشود و در نتیجه مجموع مواد فوق حاکی از این است که «مرد» متفاوت از «مرد ثابت» یا «مرد مسا» است. ثالثاً تنها در ماده ۴۶ قانون کار مقرر شده است که فوقالعاده مأموریت باید کمتر از مرد ثابت یا مرد مینای روزانه کارگران باشد و در ماده ۵۶ و بند (ب) ماده ۵۹ قانون کار، پرداخت فوقالعاده نوبت کاری و اضافه کاری براساس «مزد» پیشبینی شده است. رابعاً معاد دادنامه های شماره ۱۸۶ - ۱۳۹۸/۲/۱۷، ۳۳۲۸/۲ - ۱۴۰۰/۶/۱۴ و ۲۸۲۲ الی ۲۸۲۴ - ۱۴۰۰/۱۰/۲۸ هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تعیین محاسبه حق سنوات و مرابای پانان کار دلالت بر این دارد که «مرد» یا «مرد ثابت و مسا» متفاوت است. بنا به مراتب فوق، بند ۲ دستورالعمل شماره ۱۰۹/۸۹۳۱-۲۲ مورخ ۱۴۰۱/۹/۲۳ سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی که محاسبه مرابای اقلیمی و متعیر نظر اضافه کاری، نوبت کاری و غیره را براساس مرد مسا دانسته، معابر با قانون و خارج از حدود اختیار است و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ انطال می شود. این رای براساس ماده ۹۲ قانون دیوان عدالت اداری (اصلاحی مصوب ۱۴۰۲/۲/۱۰) در رسیدگی و تصمیم گیری مراجع قضایی و اداری معتبر و ملاک عمل است.

رئیس هیات عمومی دیوان عدالت اداری - حکمتعلی مطهری